

Kontakty z Mediami
i Informacja

Trybunał Sprawiedliwości Unii Europejskiej
KOMUNIKAT PRASOWY nr 149/13

Luksemburg, 26 listopada 2013 r.

Opinia rzecznika generalnego w sprawie C-314/12
UPC Telekabel Wien GmbH / Constantin Filmverleih GmbH i Weg
Filmproduktionsgesellschaft GmbH

Zdaniem rzecznika generalnego Pedro Cruza Villalóna dostawcy usług dostępu do Internetu można nakazać zablokowanie jego klientom dostępu do strony internetowej naruszającej prawa autorskie

Taki nakaz sądowy musi określać konkretne środki blokujące i zapewniać stosowną równowagę pomiędzy przeciwstawnymi interesami chronionymi przez prawa podstawowe

Zgodnie z prawem Unii, państwa członkowskie muszą zapewnić, by podmioty praw autorskich lub pokrewnych mogły wnioskować o wydanie nakazu sądowego przeciwko pośrednikom, których usługi są wykorzystywane przez stronę trzecią w celu naruszenia ich praw¹. W orzecznictwie wyjaśniono już, że dostawcy usług dostępu do Internetu² mogą być zasadniczo uznani za pośredników w tym rozumieniu, a w związku z tym mogą być adresatami takiego nakazu, mającego na celu doprowadzenie nie tylko do zaprzestania już popełnionych naruszeń, ale także do zapobieżenia nowym. W praktyce operatorzy stron naruszających prawo oraz aktywujący je dostawcy dostępu do Internetu działają często poza Europą i ukrywają swoją tożsamość, tak że nie można podjąć przeciwko nim działań.

Austriacki Oberster Gerichtshof (Sąd Najwyższy, Austria) pragnie w związku z tym ustalić, czy również dostawcy dostępu do Internetu umożliwiający dostęp do Internetu jedynie użytkownikom strony internetowej naruszającej prawo mogą zostać uznani za pośredników w tym znaczeniu, których usługi są wykorzystywane przez stronę trzecią – taką jak operator strony naruszającej prawo – w celu naruszenia praw autorskich, co oznacza, że sądowy nakaz może zostać wydany także względem nich. Poza tym sąd ten wniósł do Trybunału o sprecyzowanie zawartych w prawie Unii wytycznych, dotyczących treści i procedury wydawania takiego nakazu.

Oberster Gerichtshof orzeka w trzeciej instancji w przedmiocie sporu pomiędzy UPC Telekabel Wien, dużym austriackim dostawcą dostępu do Internetu a Constantin Film Verleih oraz Weg Filmproduktionsgesellschaft. Na wniosek Constantin Film i Weg sądy niższych instancji zakazały UPC na mocy tymczasowego zarządzenia – w przypadku postanowienia wydanego w drugiej instancji bez wskazania konkretnych środków – pośredniczenia w dostępie jej klientów do strony *kino.to*. Strona ta umożliwiała użytkownikom oglądanie poprzez streaming albo też pobierane filmów, do których prawa przysługiwały m.in. Constantin Film i Weg, bez ich zgody³. UPC nie pozostawała w żadnym stosunku prawnym z operatorami strony internetowej i nie umożliwiała im ani dostępu do Internetu, ani nie świadczyła na ich rzecz usług hostingowych. Zgodnie z ustaleniami Oberster Gerichtshof, należy jednak przyjąć z graniczącym z pewnością prawdopodobieństwem, że niektórzy klienci UPC korzystali z oferty *kino.to*.

¹ Dyrektywa 2001/29/WE Parlamentu Europejskiego i Rady z dnia 22 maja 2001 r. w sprawie harmonizacji niektórych aspektów praw autorskich i pokrewnych w społeczeństwie informacyjnym, Dz.U. L 167, s. 10.

² W odniesieniu do usług dostawy dostępu do Internetu zob. postanowienie Trybunału z dnia 19 lutego 2009 r. w sprawie [C-557/07 LSG-Gesellschaft zur Wahrnehmung von Leistungsschutzrechten](#) (Zb.Orz. s. I-1227), wyrok Trybunału z dnia 24 listopada 2011 r. w sprawie [C-70/10 Scarlet Extended](#) (Zb.Orz. s. I-11959) oraz [komunikat prasowy nr 126/11](#). To samo dotyczy operatorów platform sieci społecznościowych, zob. wyrok Trybunału z dnia 16 lutego 2012 r. w sprawie [C-360/10 Sabam](#) oraz [komunikat prasowy nr 11/12](#).

³ W wyniku działań podjętych przez niemieckie organy ścigania przeciwko jej operatorom odnośna strona internetowa zaprzestała swojej działalności w czerwcu 2011 r.

Rzecznik generalny Pedro Cruz Villalón zajął w przedłożonej dzisiaj opinii, stanowisko, w myśl którego również dostawca dostępu do Internetu użytkownika strony internetowej naruszającej prawo autorskie powinien być traktowany jako pośrednik, którego usługi są wykorzystywane przez stronę trzecią – mianowicie operatora tejże strony internetowej – w celu naruszenia praw autorskich i w konsekwencji może stać się adresatem nakazu sądowego. Wynika to z brzmienia, kontekstu oraz znaczenia i celu przepisów prawa Unii.

Ponadto rzecznik generalny jest zdania, że z niezbędnym wyważeniem pomiędzy prawami podstawowymi zaangażowanych podmiotów⁴ nie jest zgodne, aby dostawcy dostępu do Internetu zakazać w ogólny sposób, bez nakazania mu zastosowania konkretnych środków⁵, umożliwiania jego klientom dostępu do konkretnej strony internetowej naruszającej prawa autorskie. Dotyczy to też sytuacji, w której dostawca dostępu do Internetu może uniknąć kar przymuszających za naruszenie tego zakazu, wykazując, iż zastosował wszelkie środki, których można było od niego oczekiwać, w celu wykonania zakazu. Rzecznik generalny Cruz Villalón podkreślił w tym kontekście, że dostawca dostępu do Internetu dla użytkownika nie pozostawał w żadnym związku z operatorami strony internetowej naruszającej prawo autorskie i sam tych praw nie naruszył.

Natomiast określony środek blokujący nałożony na dostawcę dostępu do Internetu i skierowany przeciwko określonej stronie internetowej nie jest zasadniczo nieproporcjonalny tylko z tego powodu, że wymaga nakładów większych niż nieznaczące, a pomimo to może być łatwy do obejścia, nawet bez posiadania szczególnej wiedzy technicznej. Do sądów krajowych należy – przy uwzględnieniu w konkretnym przypadku wszystkich istotnych okoliczności – wyważenie pomiędzy prawami podstawowymi zaangażowanych podmiotów i zapewnienie przez to odpowiedniej równowagi pomiędzy tymi prawami podstawowymi.

Dokonując wyważenia pomiędzy prawami podstawowymi należy wziąć jednakże pod uwagę, że w przyszłości mogą przed sądami krajowymi być rozpatrywane liczne podobne przypadki w sprawach dotyczących każdego z dostawców dostępu do Internetu. Rzecznik generalny Cruz Villalón wskazał przy tym, że podmiot praw autorskich powinien, w zakresie w jakim jest to możliwe, skierować swoje działania bezpośrednio przeciwko operatorom strony internetowej naruszającej prawo lub też przeciwko ich dostawcom dostępu do Internetu.

UWAGA: Opinia rzecznika generalnego nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości. Zadanie rzeczników generalnych polega na przedkładaniu Trybunałowi, przy zachowaniu całkowitej niezależności, propozycji rozstrzygnięć prawnych w sprawach, które rozpatrują. Sędziowie Trybunału rozpoczynają właśnie obrady w tej sprawie. Wyrok zostanie wydany w terminie późniejszym.

UWAGA: Odesłanie prejudycjalne pozwala sądom państw członkowskich, w ramach rozpatrywanego przez nie sporu, zwrócić się do Trybunału z pytaniem o wykładnię prawa Unii lub o ocenę ważności aktu Unii. Trybunał nie rozpoznaje sporu krajowego. Do sądu krajowego należy rozstrzygnięcie sprawy zgodnie z orzeczeniem Trybunału. Orzeczenie to wiąże w ten sam sposób inne sądy krajowe, które spotkają się z podobnym problemem.

Dokument nieoficjalny, sporządzony na użytek mediów, który nie wiąże Trybunału Sprawiedliwości.

[Pełny tekst](#) opinii jest publikowany na stronie internetowej CURIA w dniu ogłoszenia

Osoba odpowiedzialna za kontakty z mediami: Ireneusz Kolowca ☎ (+352) 4303 2793

⁴ Chodzi z jednej strony o stanowiące prawo podstawowe prawo własności podmiotu praw autorskich, a z drugiej strony o wolność prowadzenia działalności gospodarczej przez dostawcę dostępu do Internetu oraz o wolność wypowiedzi i informacji jego klientów, na które może się również powołać dostawca dostępu do Internetu.

⁵ Np. blokada adresu IP, w przypadku której zapytania skierowane do zablokowanego adresu IP nie są dalej przekazywane lub blokada DNS. Blokada DNS (Domain Name System) dotyczy nazw domeny, które są wykorzystywane przez użytkowników zamiast niewygodnych adresów IP. Serwery DNS używane przez każdego dostawcę dostępu do Internetu „tłumaczą” nazwę domeny na adres IP. Blokada DNS uniemożliwia to tłumaczenie.